

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПИТАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

аспірант А. В. Вітюк

Вінницький національний технічний університет

Сільськогосподарське машинобудування займає значну питому вагу у структурі машинобудівного комплексу України. Функціонуючи в умовах активного нестабільного реформування економіки галузь переживає кризу, що проявляється у нездатності виробляти перспективні конкурентоспроможні агрегати та розширювати виробництво. Слабка адаптивність підприємств сільськогосподарського машинобудування сама по собі не може бути визнана ані позитивним, ані негативним явищем, але в неї є наслідки, які можна оцінити однозначно негативно. Одним з таких наслідків є інерційність діяльності, тобто збереження і застосування традицій, звичок, процедур, дій тощо навіть тоді, коли вони не просто не відповідають стану зовнішнього середовища, але й завдають негативного впливу підприємству [1]. Зокрема, така інерційність управління підприємствами частково призвела до того, що сільськогосподарське машинобудування залишається технічно відсталим сектором.

Причинами критичного становища вітчизняного сільськогосподарського машинобудування є його низький технічний рівень - переважає виробництво сільгосптехніки завдяки повторенню застарілих конструкцій нескладних машин. Відсутність коштів на дослідно-конструкторські роботи у підприємств та належної уваги до сертифікації продукції на рівні держави ускладнюють ринкове позиціонування вітчизняних машинобудівних підприємств навіть на національному ринку. Із понад 6000 випробуваних зразків техніки до виробництва рекомендується близько 500 машин, а виробляють майже 2600 одиниць. Отже, 2100 машин виробляють або старих зразків, або вони не сертифіковані [2]. Науковці доводять, що в розв'язанні завдань із технічного переоснащення сільськогосподарського виробництва значну роль слід відводити державним випробуванням нових зразків техніки. Втім, ми не погоджуємося із такою позицією, оскільки варто пам'ятати, що практично усі підприємства сільськогосподарського машинобудування знаходяться у приватній або колективній власності і вирішення питань доцільності продовження поточного виробництва продукції підприємства займаються його власники із позицій задоволення їх інтересів. Таким чином, в інвестуванні підвищення технічного рівня машин, що виробляються, мають бути зацікавлені самі виробники.

Активізація інвестиційних процесів неможлива без забезпечення мотивації інвесторів щодо вкладання ресурсів. Позитивний інвестиційний ефект є мотивом щодо прискорення інвестиційної діяльності, що активізує інвестиційний процес. Таким чином, мотивування інвестиційної діяльності та отримання позитивного результату призводить до активації інвестиційного

процесу та налагодження поетапного оновлення виробництва сільськогосподарської техніки [3, с. 3-4].

Необхідність комплексної розбудови сільськогосподарського машинобудування пояснюється передусім тим, що частина у минулому потужних підприємств взагалі припинила існувати, а ще частина – балансує між поодинокими замовленнями та банкрутством. Обмежений попит на українську сільгосптехніку на вітчизняному ринку призводить до того, що підприємства галузі не спроможні досягти обсягів її виготовлення і продажу в розмірах, які б забезпечували ведення безбиткового серійного виробництва.

Не менш актуальним та доцільним стратегічним пріоритетом розвитку українського сільськогосподарського машинобудування є формування повноцінного ринку техніки та послуг. З цією метою потрібно створити мережу торгово-технічних центрів, прокатних пунктів, фірмових магазинів з продажу техніки та запасних частин до неї [4, с. 8-9]. Ринок ресурсів має доповнюватися сервісними структурами, які будуть здійснювати перед - і після продажне обслуговування техніки.

В Україні функціонує понад 340 машинно-технологічних станцій та понад 640 механізованих загонів. У зв'язку зі створенням ринкової інфраструктури аграрного сектору варто прискорити роботу з налагодження системи матеріально-технічного забезпечення через апрофінансовані, апрофінансовані центри.

Такі формування доцільно створювати у кожному районі. Практична реалізація такого підходу можлива через відродження на занепадаючих виробничо-ремонтних підприємствах колишнього сільськогосподарського машинобудування, які володіють матеріально-технічною базою для обслуговування, зберігання та ремонту техніки, а також інженерно-технічними працівниками.

При цьому розвиток форм технічного забезпечення та створення системи обслуговування повинні базуватися на паритетності взаємовідносин споживачів та виробників матеріально-технічних ресурсів, координації діяльності державних та приватних структур, моніторингу ринку та державній підтримці вітчизняного сільськогосподарського машинобудування [5, с. 5]. Особливу увагу слід приділяти розвитку організаційних структур, що передбачає створення в регіональних АПК широкої мережі дилерських пунктів [6, с. 59-64]. Не менш важливим є зміцнення матеріально-технічної бази сільськогосподарських підприємств, яке необхідно здійснювати на основі розвитку маркетингової інфраструктури, яка в загальному плані повинна включати сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, сервісні пункти, промислово-фінансові групи, інформаційно-консультативні центри, дорадчі служби тощо.

ВИСНОВКИ

Наведений аналіз доводить, що основними напрямками підтримки вітчизняного сільськогосподарського машинобудування є науково-прикладні розробки та впровадження у виробництво передової техніки на ефективних

фінансово спроможних до активної інвестиційної діяльності підприємствах та пошук нових напрямів роботи підприємств, через створення систем агротехнічного сервісу, налагодження дилерських відносин із великими виробниками, переорієнтацію роботи у інших напрямках роботи, які в силу своїх низьких фінансових, технічних, кадрових та інших ресурсів мають проблеми у рентабельній роботі.

1. Бондаренко С. С. Машинобудівні підприємства: потреба в нових управлінських інструментах / С. С. Бондаренко. – [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://dSPACE.snu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/626/1/48Bond.htm> – Назва з титул. екрана.
2. Войтюк В. До проблем інженерно-технічного забезпечення АПК / В. Войтюк, А. Демко. – [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.propozitsiya.com/?page=146&itemid=2318> – Назва з титул. екрана.
3. Голобородько Т. В. Теоретичні основи активізації інвестиційних процесів в аграрному секторі економіки / Т. В. Голобородько // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. – 2012. – Вип. 22. – Ч. II. – С. 1-5.

4. Савченко В. Українському селу надійну техніку / В. Савченко // Науково-технічний журнал «Техніка АПК», 2006, №5, С. 8-9.

This is a watermark for the trial version, register to get the full one!

5. Козаченко О. В. Технічне забезпечення АПК Харківського регіону та перспективи сервісу машин / О. В. Козаченко, С. П. Сорокін, С. В. Бізюк, В. В. Левченко // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. П. Василенка. – 2013. – Вип. 134 – С. 3-6.

Benefits for registered users:

1.No watermark on the output documents.

2.Can operate scanned PDF files via OCR.

3.No page quantity limitations for converted PDF files.

Remove Watermark Now